

Педько А.Б.

*кандидат економічних наук,
доцент кафедри економіки та підприємництва ім. Т.Г. Бея,
Український державний університет науки і технологій
ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-9941-0518>*

Pedko Andrii

Ukrainian State University of Science and Technology

Ємельянов О.В.

*аспірант кафедри економіки та підприємництва ім. Т.Г. Бея,
Український державний університет науки і технологій
ORCID: <https://orcid.org/0009-0001-3023-038X>*

Yemelianov Oleksii

Ukrainian State University of Science and Technology

АНАЛІЗ ЕКОНОМІЧНИХ ІНТЕРЕСІВ ОСНОВНИХ СТЕЙКХОЛДЕРІВ СФЕРИ ВОДООЧИЩЕННЯ І ВОДОПОСТАЧАННЯ

ANALYSIS OF THE ECONOMIC INTERESTS OF KEY STAKEHOLDERS IN THE WATER TREATMENT AND SUPPLY SECTOR

Анотація. У статті здійснено комплексний аналіз економічних інтересів основних стейкхолдерів сфери водоочищення та водопостачання, що відіграють ключову роль у забезпеченні життєдіяльності населення та стабільного функціонування інфраструктури. Досліджено вплив держави, комунальних підприємств, приватного сектору, споживачів, громадських організацій та міжнародних інституцій на розвиток галузі. Визначено ключові конфлікти між цими групами, серед яких обмежені можливості держави щодо фінансування інфраструктурних проєктів, суперечності між необхідністю підтримання соціально орієнтованих тарифів та прагненням приватних підприємств до максимізації прибутку, а також недостатня координація між стейкхолдерами щодо залучення інвестицій. Особливу увагу приділено аналізу ролі комунальних підприємств, які виконують функції безпосередніх постачальників послуг та стикаються з проблемами тарифного регулювання та обмеженості ресурсів для модернізації інфраструктури. Розглянуто також потенційні можливості синергії між основними учасниками ринку, серед яких державно-приватне партнерство, впровадження механізмів прозорої комунікації між стейкхолдерами, посилення координації між державою та міжнародними інституціями для залучення інвестицій, а також підвищення рівня довіри споживачів до комунальних і приватних підприємств шляхом реалізації соціально відповідальних проєктів. Визначено, що гармонізація інтересів всіх учасників процесу є ключовою умовою сталого розвитку

галузі та ефективного використання фінансових ресурсів. На основі результатів дослідження запропоновано напрями подальших досліджень, зокрема розробку економіко-організаційних механізмів взаємодії між стейкхолдерами, які дозволять ефективно збалансувати їхні інтереси, забезпечити стале фінансування інфраструктурних проєктів та гарантувати якість послуг водопостачання та водоочищення. Запропоновані підходи сприятимуть формуванню стійкої екосистеми взаємодії між державним, комунальним, приватним і міжнародним секторами та підвищенню довіри між учасниками ринку.

Ключові слова: водопостачання, водоочищення, стейкхолдери, економічні інтереси, державно-приватне партнерство.

Постановка проблеми. Сфера водоочищення і водопостачання є ключовою для забезпечення життєдіяльності суспільства та сталого розвитку економіки. Урахування економічних інтересів основних стейкхолдерів (від англ. stakeholders — фізичні та юридичні особи, які мають легітимний інтерес у діяльності організації галузі, тобто певною мірою залежать від неї або можуть впливати на її діяльність) цієї галузі стає необхідною умовою для її ефективного функціонування. Різні групи стейкхолдерів, включаючи державні органи, приватні компанії, місцеві громади, міжнародні організації, громадські об'єднання та місцеві жителі мають власні

пріоритети, які часто вступають у конфлікт між собою. Гармонізація цих інтересів сприяє оптимальному використанню ресурсів, мінімізації ризиків і забезпеченню доступу до якісної води.

Актуальність дослідження взаємодії між суб'єктами галузі водоочищення і водопостачання зумовлена сучасними викликами. Зокрема, питання приведення стандартів якості питної води у відповідність до вимог Європейського Союзу є прикладом складного балансу між інтересами різних стейкхолдерів. Як зазначено у висловлюваннях заступниці міністра охорони здоров'я Марини Слободніченко, запровадження таких стандартів без належної підготовки може призвести до ситуації, коли більшість води в Україні відповідатиме лише технічним нормам [1]. Це створює ризик для населення та одночасно вимагає значних інвестицій від держави й приватного сектору. Це твердження має підґрунтя, але викликає певні сумніви щодо обґрунтованості висновків про технічну непридатність води. Адже національна адаптація стандартів ЄС може бути реалізована поступово, із залученням інвестицій у модернізацію інфраструктури та оновлення систем контролю якості.

У сучасних умовах значна увага приділяється пошуку ефективних моделей взаємодії між державою, приватним сектором, міжнародними інституціями та громадськими організаціями. Проте гармонізація їхніх інтересів залишається відкритим питанням, що потребує наукового обґрунтування. Вивчення механізмів взаємодії стейкхолдерів дозволяє сформулювати підходи до забезпечення якісного водопостачання на довгостроковій основі.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

Проблематика ефективного управління системами водоочищення і водопостачання є предметом багатьох досліджень як в українській, так і міжнародній науковій літературі. Науковці наголошують на важливості комплексного підходу до інтеграції економічних інтересів різних груп стейкхолдерів. У цьому контексті значна увага приділяється взаємодії держави, приватного сектору, громадських організацій та міжнародних інституцій. Наукові джерела вказують, що ефективна взаємодія між стейкхолдерами є запорукою досягнення сталого розвитку галузі. Зокрема, Третяк В. П. та ін. [2] наголошують на необхідності створення ефективних платформ для діалогу між суб'єктами. Вони підкреслюють, що лише узгоджене управління може забезпечити довгострокову стабільність галузі та ефективне використання ресурсів. З цим твер-

дженням можна повністю погодитися, оскільки інтеграція інтересів суб'єктів різних рівнів сприяє мінімізації конфліктів і досягненню синергетичного ефекту.

Stacy M. Langsdale та Hal E. Cardwell [3] аналізують роль залучення стейкхолдерів у процес прийняття рішень у сфері управління водопостачанням. У статті наводяться приклади успішної взаємодії, де відкриті комунікації та прозоре прийняття рішень привели до значного зменшення конфліктів та ефективнішого управління водопостачанням. Автори наголошують на важливості адаптації методів залучення стейкхолдерів до місцевих умов і необхідності впровадження нових технологій для кращого залучення громади. Водночас автори звертають увагу на загрози, серед яких – зниження довіри до урядових інституцій та поширення дезінформації, що може підірвати ефективність комунікаційних стратегій.

Дуб А. Р. в своїй роботі [4] значну увагу приділяє врахуванню соціальних інтересів місцевих громад, які є ключовими стейкхолдерами у сфері водоочищення та водопостачання. Автори підкреслюють, що ігнорування потреб населення може призвести до соціальної напруженості та уповільнити розвиток територій. Okремо розглядається потенціал механізмів державно-приватного партнерства (ДПП) для мобілізації ресурсів і досвіду приватного сектору. Водночас у роботі більше уваги приділено аналізу загальних умов для узгодження інтересів, тоді як детальний розгляд конкретних прикладів чи практичних аспектів реалізації ДПП, які могли б поєднати економічні вигоди приватного сектору із соціальною відповідальністю держави, потребує подальшого дослідження. Це залишає простір для розширення теми через більш глибокий аналіз успішних кейсів ДПП у цьому контексті.

Отже, незважаючи на значну кількість наукових публікацій, залишаються невирішеними питання, пов'язані з гармонізацією економічних інтересів стейкхолдерів, особливо у сфері тарифного регулювання, інвестиційного планування та залучення міжнародних інституцій та місцевих громад до підтримки інфраструктурних проєктів. Важливим аспектом залишається відсутність узгоджених комунікаційних платформ для обміну інформацією між стейкхолдерами, що знижує рівень довіри між учасниками процесу. Потребує подальшого вивчення також досвід успішних кейсів кооперації в галузі водопостачання для визначення моделей, які можуть бути адаптовані до українських умов.

Мета статті. Основною метою цієї статті є аналіз економічних інтересів основних суб'єктів

галузі водоочищення і водопостачання та оцінка їх взаємозв'язку. Завдання полягає у визначенні ключових конфліктів і синергій між стейкхолдерами, а також формуванні напрямів дослідження для подальшого забезпечення ефективної взаємодії між ними.

Виклад основного матеріалу. Спираючись на результати проведених раніше досліджень [5–7] щодо гармонізації інтересів під час конфліктів між стейкхолдерами в різних секторах економіки, розглянемо питання побудови ефективних моделей взаємодії та управління конфліктами, що є актуальним і для галузі водоочищення та водопостачання.

З системами водоочищення та водопостачання пов'язані різноманітні стейкхолдери, кожен з яких має унікальні економічні інтереси та функціональні ролі. Ці суб'єкти формують складну екосистему, в якій ефективність взаємодії визначає якість надання послуг та стійкість галузі. Розглянемо ключові чотири групи стейкхолдерів, їхні інтереси та вплив на галузь.

Держава. Держава виступає головним регулятором галузі та відповідає за формування політики, нормативно-правове регулювання, фінансування та моніторинг. Основна мета держави полягає у забезпеченні доступу населення до якісної питної води, що відповідає міжнародним стандартам. Законодавчі акти, зокрема Закон України «Про питну воду, питне водопостачання та водовідведення» [8], встановлюють правила і стандарти, які регулюють діяльність учасників ринку. Однак виконання міжнародних зобов'язань потребує значних фінансових ресурсів, що стає тягарем для державного бюджету. Державні інтереси також зосереджені на підтримці соціально доступних тарифів, що часто суперечить необхідності покриття витрат на модернізацію інфраструктури. Отже, держава виконує регуляторну функцію, формуючи політику та законодавство, але стикається з обмеженими фінансовими ресурсами для підтримки модернізації. Соціально орієнтовані тарифи не завжди дозволяють покрити витрати на розвиток інфраструктури, що створює конфлікт як із приватним сектором, так і зі споживачами, які очікують якісних послуг.

Комунальні підприємства виконують функцію безпосередніх виконавців послуг водопостачання та водоочищення на місцевому рівні. Вони забезпечують експлуатацію інфраструктури, контроль якості води та надання послуг населенню. Їхні інтереси зосереджені на стабільному функціонуванні систем, дотриманні екологічних і санітарних стандартів, а також на

отриманні достатнього фінансування для модернізації інфраструктури. Основні конфлікти для комунальних підприємств виникають через невідповідність між встановленими тарифами та реальними витратами на обслуговування систем. Соціально орієнтовані тарифи, встановлені державою або місцевими органами влади, обмежують їхні фінансові можливості. Це призводить до дефіциту коштів на оновлення обладнання та покращення послуг, що може викликати невдоволення з боку споживачів через зниження якості води. Синергія можлива за умов підтримки з боку держави та міжнародних інституцій, які можуть забезпечити фінансування на модернізацію та покращення інфраструктури. Водночас посилення співпраці з громадськими організаціями сприятиме підвищенню прозорості діяльності та довіри споживачів до підприємств. Резюмуючи вищесказане, комунальні підприємства є основними виконавцями у сфері водопостачання та водоочищення, відповідальними за експлуатацію систем і якість послуг. Їхні інтереси зосереджені на стабільному функціонуванні інфраструктури та забезпеченні фінансування для модернізації. Основною проблемою є тарифне регулювання, яке часто не покриває витрат, що призводить до фінансових труднощів. Синергія можлива завдяки співпраці з державою та міжнародними організаціями, які можуть надати фінансову й технічну підтримку.

Приватні підприємства. Приватні підприємства є важливими учасниками ринку, що забезпечують технологічний розвиток галузі та надання послуг. Інтереси приватного сектору спрямовані на отримання прибутку, впровадження інновацій і підвищення конкурентоспроможності. Компанії інвестують у новітні технології очищення та постачання води, що дозволяє покращувати якість послуг та оптимізувати витрати. При цьому значна частина проектів реалізується за умов державно-приватного партнерства, коли приватний сектор бере на себе фінансування і управління проектами модернізації [9]. Проте конфлікти інтересів між приватними компаніями та державою виникають через різні пріоритети: прагнення компаній до прибутковості може суперечити зусиллям держави встановлювати соціально орієнтовані тарифи. Таким чином, приватні підприємства, прагнучи прибутковості, є рушієм впровадження інновацій та підвищення ефективності. Однак бажання досягати максимального доходу часто суперечить державним та соціальним інтересам, зокрема через питання тарифоутворення та екологічні стандарти.

Споживачі. Споживачі, зокрема домогосподарства, є кінцевими користувачами систем водопостачання та водоочищення. Їхні інтереси полягають у доступі до якісної та безпечної води за прозорими і справедливими тарифами. Споживачі також очікують екологічності наданих послуг, оскільки питання збереження довкілля набуває дедалі більшого значення. Проте недостатня прозорість тарифоутворення та інфраструктурні обмеження часто стають причинами соціального невдоволення. Резюмуючи вищезгадане, споживачі прагнуть до доступності послуг, прозорих тарифів і високої якості питної води. Їхні інтереси можуть вступати у конфлікт з обмеженими можливостями держави чи бажанням приватного сектору оптимізувати витрати.

Громадські організації та міжнародні інституції виступають важливими партнерами у розвитку галузі. Громадські організації контролюють дотримання екологічних стандартів і представляють інтереси місцевих громад. Вони також беруть участь у переговорах між різними групами стейкхолдерів. Міжнародні інституції, такі як UNICEF, WASH Cluster та ЄБРР, надають технічну та фінансову допомогу для реалізації проектів у сфері водопостачання та водоочищення. Наприклад, UNICEF у 2023 році допоміг відновити водопостачання для понад 4,5 мільйона людей, надавши підтримку водоканалам у відновленні інфраструктури [10], а у 2022 році передав обладнання для доставки та очищення води, яке задовольнило потреби понад 3 мільйонів людей, постраждалих від війни [11]. Крім того, у 2024 році представники WASH Cluster провели зустріч у Дніпропетровській області щодо відновлення водопостачання для мешканців Томаківської та Мирівської громад, де проживає близько 30 тисяч людей, включно з тимчасово переміщеними особами [12]. ЄБРР, у свою чергу, фінансував проекти реконструкції та модернізації систем водопостачання у Львові [13]. Водночас залишається проблема недостатнього комплексного підходу до інвестицій. Як зазначається у статті "Інвестиційна екосистема для модернізації української водної інфраструктури", відсутність системного інвестування та прозорих регуляторних механізмів стримує ефективну реалізацію проектів ДПП у цій галузі [14]. Вплив інфраструктурних програм часто обмежується проблемами координації між різними стейкхолдерами, а також низьким рівнем довіри до приватного сектору з боку місцевих громад. Громадські організації та міжнародні інституції діють як баланую-

чий чинник у системі. Вони сприяють контролю за екологічними стандартами, представляють інтереси громад та надають технічну і фінансову допомогу. Водночас координація з іншими групами іноді залишається недостатньо ефективною.

Проаналізувавши економічні інтереси основних стейкхолдерів у сфері водоочищення та водопостачання, а також існуючі формати їхньої взаємодії, узагальнені результати представимо в таблиці 1, яка ілюструє їх ключові конфлікти та синергії.

На основі аналізу викладеного матеріалу про основні групи стейкхолдерів у сфері водопостачання та водоочищення, можна зробити декілька припущень, щодо підвищення ефективності взаємодії між ними, які створять основу для подальших напрямів дослідження.

Запровадження механізмів прозорості комунікації може сприяти зменшенню конфліктів, підвищенню обізнаності стейкхолдерів про спільні цілі та завдання, що, у свою чергу, забезпечить покращення ефективності їх взаємодії у сфері водопостачання та водоочищення.

Покращення координації між державними та міжнародними інституціями здатне забезпечити комплексний підхід до інвестування у модернізацію інфраструктури, що дозволить ефективно використовувати наявні ресурси та впроваджувати передові технології. Така координація створить умови для реалізації довгострокових інфраструктурних проектів і досягнення сталого розвитку галузі.

Залучення приватного сектору до екологічних та соціально відповідальних проектів може підвищити довіру до нього з боку громад та держави. Це сприятиме більшій підтримці таких проектів на місцевому рівні та зменшенню соціального напруження, пов'язаного з впровадженням нових інфраструктурних рішень.

Таким чином, подальші дослідження будуть спрямовані на розробку економіко-організаційних механізмів, які дозволять гармонізувати інтереси різних стейкхолдерів та створити ефективну модель взаємодії для сталого розвитку галузі.

Висновки. У дослідженні було проведено комплексний аналіз економічних інтересів основних груп стейкхолдерів у сфері водопостачання та водоочищення. Ефективна взаємодія між стейкхолдерами залежить від їхніх економічних інтересів, функцій та пріоритетів, що часто можуть конфліктувати між собою. Держава виступає регулятором галузі, зосереджуючись на соціальній доступності послуг та

Основні конфлікти і синергії між стейкхолдерами галузі водоочищення і водопостачання

Стейкхолдери	Конфлікти	Синергії
Держава ↔ Комунальні підприємства	Недостатнє фінансування через низькі тарифи обмежує можливості модернізації КП	Можливість залучення державного фінансування для підтримки систем КП
Держава ↔ Приватні підприємства	Соціально орієнтовані тарифи держави суперечать прагненню приватних підприємств до максимізації прибутку	Спільне фінансування інфраструктурних проектів за умов ДПП
Держава ↔ Споживачі	Прагнення держави контролювати тарифи може не враховувати потреби споживачів у високоякісних послугах	Встановлення тарифів, які враховують соціальні та економічні потреби
Держава ↔ Громадські організації та міжнародні інституції	Обмежене фінансування державою може викликати конфлікти щодо екологічних стандартів	Міжнародні програми фінансування, які сприяють модернізації систем
Приватні підприємства ↔ Комунальні підприємства	Конкуренція за ресурси та контроль над інфраструктурою	Партнерство для оптимізації витрат та впровадження нових технологій
Приватні підприємства ↔ Споживачі	Приватні компанії орієнтовані на зменшення витрат, що може суперечити очікуванням споживачів щодо якості послуг	Впровадження інноваційних рішень, що підвищують якість послуг
Приватні підприємства ↔ Громадські організації та міжнародні інституції	Конфлікти через впровадження інновацій без врахування соціальних наслідків	Спільна розробка екологічно безпечних проектів
Споживачі ↔ Комунальні підприємства	Недостатнє фінансування та проблеми з оновленням обладнання можуть викликати незадоволення якістю послуг	Залучення споживачів до консультаційних програм щодо покращення послуг
Споживачі ↔ Громадські організації та міжнародні інституції	Різні підходи до екологічних стандартів і пріоритетів	Співпраця у контролі якості води та екологічної безпеки
Комунальні підприємства ↔ Громадські організації та міжнародні інституції	Вимоги до дотримання високих екологічних стандартів можуть конфліктувати з технічними та фінансовими можливостями. Низька ефективність залучення міжнародних інвестицій через недостатню координацію	Низька ефективність залучення міжнародних інвестицій через недостатню координацію. Отримання фінансової та технічної підтримки для модернізації

Джерело: складено авторами на основі [8–14]

підтримці нормативної бази, проте стикається з фінансовими обмеженнями щодо модернізації інфраструктури.

Комунальні підприємства відіграють критично важливу роль у функціонуванні систем водопостачання та водоочищення. Вони несуть відповідальність за експлуатацію інфраструктури та надання послуг населенню, зокрема контроль якості води та відповідність екологічним стандартам. Основною проблемою цієї групи є невідповідність між соціально орієнтованими тарифами та реальними витратами на обслуговування, що призводить до дефіциту ресурсів для модернізації.

Приватний сектор орієнтується на отримання прибутку та впровадження інновацій, але його інтереси часто не узгоджуються з політикою держави щодо встановлення соціально орієнтованих тарифів.

Споживачі, зокрема домогосподарства, очікують якісних послуг за справедливими тарифами, що викликає соціальну напруженість у разі недостатньої прозорості тарифоутворення. Громадські організації та міжнародні інституції відіграють роль посередників і партнерів у реалізації проектів модернізації, проте потребують кращої координації з іншими стейкхолдерами.

Основними проблемами, що потребують подальших досліджень, є гармонізація інтересів стейкхолдерів, покращення прозорості взаємодії, удосконалення механізмів тарифоутворення та залучення довгострокових інвестицій у галузь. Перспективним напрямом є розробка економіко-організаційних механізмів, які дозволять узгодити інтереси всіх учасників та забезпечити стійкий розвиток галузі на основі ефективного державно-приватного партнерства.

Література:

1. Слободніченко М. Якщо в Україні пропишуть вимоги до питної води, як вимагає ЄС, у нас виявиться тільки технічна – заступниця міністра охорони здоров'я. Судово-юридична газета. 2023. URL: <https://sud.ua/uk/news/ukraine/314597-esli-v-ukraine-propishut-trebovaniya-k-pitevoy-vode-kak-trebuets-es-to-u-nas-okazhetsya-tolko-tekhnicheskaya-zamestitel-glavy-minzdrava>
2. Вплив стейкхолдерів на розвиток територій : колективна монографія / за заг. ред. В. П. Третяк. Харків : ВИДАВНИЦТВО «ТОЧКА», 2020. 415 с.
3. Langsdale S. M., Cardwell H. E. Stakeholder engagement for sustainable water supply management: what does the future hold? *Journal of Water Supply: Research and Technology – Aqua*. 2021. Vol. 71, № 1. P. 95–107. DOI: <https://doi.org/10.2166/aqua.2021.085>
4. Узгодження інтересів стейкхолдерів – запорука місцевого економічного розвитку / під заг. ред. А. Р. Дуб. Львів : Проект USAID «ГОВЕРЛА», 2022. 15 с. URL: <https://decentralization.ua/uploads/attachment/document/1112/>
5. Педько А. Б. Власність, контроль і конфлікт інтересів в акціонерних товариствах: Монографія. Київ : ВД «Києво-Могилянська академія», 2008. 325 с.
6. Бень Т. Г., Педько А. Б., Верещак В. С., Ігнашкіна Т. Б. та ін. Розробка концептуальних і методичних засад узгодження інтересів основних учасників економічних відносин: Звіт про НДР (підсумковий). № ДР 0108U001727. Дніпропетровськ : НМетАУ, 2009. 92 с.
7. Педько А. Б. Податкові механізми розв'язання конфлікту інтересів стейкхолдерів корпорації. *Економічний простір*. 2025. № 147.
8. Закон України «Про питну воду, питне водопостачання та водовідведення» : від 10.01.2002 № 2918-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2918-14#Text>
9. U-LEAD з Європою. Державно-приватне партнерство як механізм реалізації нової регіональної політики: можливості застосування та практичні аспекти підготовки і впровадження інвестиційних проєктів. Аналітичний звіт. 2017. URL: https://rdpa.regionet.org.ua/images/129/PPP_report_U-LEAD_30_10_2017.pdf (дата звернення: 26.01.2025).
10. ЮНІСЕФ допомагає задовольнити нагальні потреби у сфері водопостачання та санітарії в Україні. UNICEF. 2023. URL: <https://www.unicef.org/ukraine/stories/unicef-addresses-urgent-water-and-sanitation-needs-in-ukraine>
11. WASH Cluster Ukraine провели зустріч щодо відновлення водопостачання Томаківської та Мирівської громад. Укрводоканал. 2024. URL: <https://ukrvodokanal.in.ua/wash-cluster-ukraine-provely-zustrich-shhodo-vidnovlennya-vodopostachannya-tomakivskoyi-ta-myriivskoyi-gromad>
12. ЮНІСЕФ доставив обладнання для доставки та очищення води для 3 млн людей в Україні. UNICEF. 2022. URL: <https://www.unicef.org/ukraine/press-releases/unicef-donates-water-and-hygiene-supplies-support-3-million-people-ukraine>
13. Посібник АРМГ з сертифікації в сфері державно-приватного партнерства (ДПП) / за підтримки Азійського банку розвитку, Європейського банку реконструкції та розвитку, Міжамериканського банку розвитку, Ісламського банку розвитку та Групи Світового банку. 2016. URL: <https://ppp-certification.com/sites/www.ppp-certification.com/files/documents/Глава%201.pdf> (дата звернення: 26.01.2025).
14. Крилова І. І. Управління у сфері водоочищення: світовий досвід. *Публічне управління і адміністрування в Україні*.

2019. Вип. 9. С. 44–48 URL: <https://pag-journal.iei.od.ua/archives/2019/9-2019/10.pdf> (дата звернення: 26.01.2025).

References:

1. Slobodnichenko, M. (2023). Yakshcho v Ukraini propyshut vymohy do pytnoi vody, yak vymahaie YeS, u nas vyvaytsia tilky tekhnichna — zastupnytsia ministra okhorony zdorovia. [If Ukraine prescribes drinking water requirements as required by the EU, it will be found to be only technical – Deputy Minister of Health]. *Sudovo-Yurydychna Hazeta*. Available at: <https://sud.ua/uk/news/ukraine/314597-esli-v-ukraine-propishut-trebovaniya-k-pitevoy-vode-kak-trebuets-es-to-u-nas-okazhetsya-tolko-tekhnicheskaya-zamestitel-glavy-minzdrava>
2. Tretyak, V. P. (Ed.). (2020). plyn steikholderiv na rozvytok terytorii : kolektyvna monohrafiia [Influence of stakeholders on the development of territories: A collective monograph]. Kharkiv: Tochka Publishing House.
3. Langsdale, S. M., & Cardwell, H. E. (2021). Stakeholder engagement for sustainable water supply management: What does the future hold? *Journal of Water Supply: Research and Technology – Aqua*, 71 (1), 95–107. DOI: <https://doi.org/10.2166/aqua.2021.085>
4. U-LEAD with Europe. (2022). Uzghodzhennia interesiv steikholderiv – zaporuka mistsevoho ekonomichnoho rozvytku [Harmonizing stakeholder interests as a basis for local economic development]. Decentralization in Ukraine. Available at: <https://decentralization.ua/uploads/attachment/document/1112/>
5. Pedko, A. B. (2008). Vlasnist, kontrol i konflikt interesiv v aktsionerlykh tovarystvakh: Monohrafiia. [Property, control, and conflict of interest in joint-stock companies: A monograph]. Kyiv: Publishing House of Kyiv-Mohyla Academy.
6. Ben, T. H., Pedko, A. B., Vereshchak, V. S., & Ignashkina, T. B. (2009). Rozrobka kontseptualnykh i metodychnykh zasad uzghodzhennia interesiv osnovnykh uchasyukiv ekonomichnykh vidnosyn [Development of conceptual and methodological foundations for harmonizing the interests of economic relations participants]: Final research report (DR №0108U001727). Dnipro: NMetAU.
7. Pedko, A. B. (2025). Podatkovi mekhanizmy rozv'iazannia konfliktu interesiv steikholderiv korporatsii [Tax mechanisms for resolving conflicts of interest among corporate stakeholders]. *Economic Space*, 147. (Pages to be specified after publication).
8. Zakon Ukrainy “Pro pytnu vodu, pytne vodopostachannia ta vodovidvedennia” [Law of Ukraine on “Drinking Water, Water Supply and Sewerage”]: № 2918-III from January 10, 2002. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2918-14#Text>
9. U-LEAD with Europe. (2017). Derzhavno-pryvatne partnerstvo yak mekhanizm realizatsii novoi rehionalnoi polityky: mozhlyvosti zastosuvannia ta praktychni aspekty pidhotovky i vprovadzhennia investytsiinykh proektiv [Public-private partnership as a mechanism for regional policy implementation]: Analytical report. Available at: https://rdpa.regionet.org.ua/images/129/PPP_report_U-LEAD_30_10_2017.pdf
10. UNICEF. (2023). [UNICEF dopomahaie zadovolnyty nahalni potreby u sferi vodopostachannia ta sanitarii v Ukraini] UNICEF addresses urgent water and sanitation needs in Ukraine. Available at: <https://www.unicef.org/ukraine/stories/unicef-addresses-urgent-water-and-sanitation-needs-in-ukraine>
11. Ukrainian Water Association. (2024). WASH Cluster Ukraine provely zustrich shhodo vidnovlennia vodopostachannia Tomakivskoi ta Myrivskoi hromad [WASH Cluster Ukraine held a meeting on restoring water supply in Tomakivka and Myrivka communities]. Available at: <https://ukrvodokanal.in.ua/wash-cluster-ukraine-provely-zustrich-shhodo-vidnovlennya-vodopostachannya-tomakivskoyi-ta-myriivskoyi-gromad>

12. UNICEF. (2022). UNICEF dostavyyv obladnannia dlia dostavky ta ochyshchennia vody dlia 3 mln liudei v Ukraini. [UNICEF donates water and hygiene supplies to support 3 million people in Ukraine]. Available at: <https://www.unicef.org/ukraine/press-releases/unicef-donates-water-and-hygiene-supplies-support-3-million-people-ukraine>
13. APMG International. (2016). [Posibnyk APMG z sertyfikatsii v sferi derzhavno-pryvatnoho partnerstva (DPP)] [APMG Guide to Certification in Public-Private Partnerships (PPPs)] / supported by the Asian Development Bank, European Bank for Reconstruction and Development, Inter-American Development Bank, Islamic Development Bank and World Bank Group. Available at: <https://ppp-certification.com/sites/www.ppp-certification.com/files/documents/Глава%201.pdf>
14. Krylova, I. I. (2019). Upravlinnia u sferi vodochyshchennia: svitovy dosvid [Water treatment management: International experience]. *Public Administration and Governance in Ukraine*, (9), 44–48. Available at: <https://pag-journal.iei.od.ua/archives/2019/9-2019/10.pdf>

Summary. The article provides a comprehensive analysis of the economic interests of key stakeholders in the water supply and purification sector, which play a crucial role in ensuring the population's livelihood and the stable operation of infrastructure. The study examines the influence of the state, municipal enterprises, private sector, consumers, public organizations, and international institutions on the development of the sector. Key conflicts among these groups are identified, including the state's limited capacity to finance infrastructure projects, contradictions between the need to maintain socially oriented tariffs and private enterprises' pursuit of profit maximization, and insufficient coordination among stakeholders in attracting investments. Special attention is given to the role of municipal enterprises, which serve as direct service providers and face challenges related to tariff regulation and limited resources for infrastructure modernization. The study also explores potential synergies among key market participants, including public-private partnerships, the implementation of transparent communication mechanisms among stakeholders, enhanced coordination between the state and international institutions for investment attraction, and increased consumer trust in municipal and private enterprises through the implementation of socially responsible projects. It is determined that harmonizing the interests of all participants is a key condition for the sustainable development of the sector and the efficient use of financial resources. Based on the research findings, directions for further studies are proposed, including the development of economic and organizational mechanisms for stakeholder interaction that will effectively balance their interests, ensure sustainable financing of infrastructure projects, and guarantee the quality of water supply and purification services. The proposed approaches will contribute to the formation of a stable ecosystem of interaction between public, municipal, private, and international sectors and enhance trust among market participants.

Keywords: water supply, water purification, stakeholders, economic interests, public-private partnership.